

[LATAWICA *sb f*

N sg latawica.

Sł stp brak, Cn s.v. latawiec, Linde XVIII w.

Prawdopodobnie kobieta zajmująca się czarami i wróżeniem: látáwiec/ vagus, ardelio, scurra. látáwicá/ saga, venefi[c]a. Volck Kkkv. [Cf Venefica, ein Zeuberin. P. Czarownicá/ yędzá. Volck 697, 553.]

Synonimy: czarownica, jędza, wieszczka, wroźka.

FP